

spørgsmaal. Forøvrigt skal jeg kun bemærke, at, hvis den Theorie, som den ærede Rigsdagsmand hentydede paa, kunde egne sig til, ved det foreliggende Spørgsmaal at gjøre Udslaget, saa maatte han have gjort den gjældende, da vi i sin Tid forhandlede den Lov om Indfødsrets Meddelelse til forskjellige Personer, som senere er udkommen under 28de December f. A. Der var blandt de i denne Lov nævnte Indvidyer tvende Normænd, som vare fødte længe før 1814, og senere havde etableret sig her i Landet; hvis altsaa den opstillede Theorie om en slumrende Indfødsret var rigtig, maatte disse Personer ligesaagodt som Lodsoldermand Bergman have havt Indfødsret og kunnet gjøre den gjældende lige fra den Tid, de bosatte sig i Danmark, medens vi dog voterede en Lov, hvorved der meddeektes dem Indfødsret. Hvad den 20de Artikel i Fredstractaten af 14de Januar 1814 angaaer, saa maatte der vel, for at Norsfødt, som efter Rigerens politiske Adskillelse begave sig ned til Danmark, her skulde kunne gjøre Indfødsret gjældende, udfordres, at der i Lovgivningen fandtes en Antydning derom, og det var da naturligt, at der tillige dermed var forbundet Bestemmelsen af en vis Frist, inden hvilken de Paagjældende maatte tage Ophold her i Landet, for at de skulde kunne betragtes som Indfødt. Noget Saadant synes Tractatens Artikel 20 at have havt for Dø; men jeg er aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Krieger) i, at denne Artikel i Fredstractaten af 1814 er saa uheldigt affattet, saa uklar og saa usammenhængende med vor øvrige Lovgivning, at det allerede af den Grund ikke vel lader sig gjøre, med Hensyn til det opkastede Spørgsmaal, deraf at udlede noget bestemt og sikkert Resultat. Men hvad der endogsaa synes at gjøre dette ligefrem umuligt, er en senere Declaration mellem Danmark og Sverrig, hvilken iøvrigt ikke, som Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds sagde, er af 15de April 1823, men af 7de Marts samme Aar, og som lægger en Fortolkning af den 20de Artikel i Fredstractaten til Grund, der, naar man gaaer ud fra denne Fortolkning, fuldkomment udelukker den ommeldte Artikels Anvendelse paa

det her foreliggende Tilfælde. Noget, jeg for Resten ikke her nærmere skal gaae ind paa, fordi en Udvikling deraf neppe vilde interessere det ærede Thing, og derhos er usorødent for Resultatets Skyld. Thi, selv om vi gik ud fra den Forudsætning, at Bergman maatte antages efter Fredstractatens Art. 20 at have Indfødsret, saafremt han havde taget fast Ophold her i Landet inden 6 Aar efter Tractatens Ratification, vilde vi dog derved ikke komme et Skridt videre. I detmindste har Udvalgets Fleertal ikke kunnet komme til den Anskuelse, som den ærede Forslagsstiller vil have gjort gjældende, at det nemlig skulde betragtes, som om Bergman havde taget fast Ophold i Danmark, inden 6 Aar efterat Fredstractaten var ratificeret. Ratificationen maa vel, naar ikke den ærede Forslagsstiller kan oplyse det Modsatte, antages at have fundet Sted før Udlobet af den Frist af 4 Uger, inden hvilken den efter Tractatens Slutningsbestemmelse skulde foregaae, og efter alle de meddeelte factiske Oplysninger har Udvalgets Fleertal maattet opfatte Sagen saaledes, at Lodsoldermand Bergmann kun har taget foreløbigt Ophold her fra 1814 til 1818, hvilket Bergmann, som i Betænkningen fremhævet, ogsaa selv paa det Bestemteste har anerkjendt i den af ham i November Maaned f. A. om at meddeles Indfødsret indgivne Ansøgning, hvori det blandt Andet udtrykkeligen hedder, at han først i April 1820 for bestandigt forlod sin Fødeby.

Fra hvilken Side man derfor end betragter Sagen, sees det ikke, at man efter de foreliggende Data kan komme til det Resultat, at Bergman maatte antages allerede at være i Besiddelse af Indfødsret. Stiller man derimod Spørgsmaalet saaledes, om der ved Lov bør meddeles denne Mand Indfødsret, da er Sagen vistnok en ganske anden; og jeg skal tillade mig at bemærke, at Alt, hvad der under Sagen er fremkommet, taler til hans Ansøffaling; det synes at være en overmaade respectabel Mand, der fra alle Sider har de fortrinligste Vidnesbyrd. Jeg tvivler derfor heller ikke paa, at han i høieste Maade er kvalificeret til at faae Indfødsret, og at han i alt Fald ogsaa vil blive indbefattet under det